

Ámós 3:8 Ha az oroszlán ordít, ki ne rettegne? Ha az ÚR, az én Istenem szól, ki ne prófétálna?
gyjs*vdm prédikációk 2020.

Kol 1, 24-29

Most örülök a ti értetek való szenvedéseimnek, és a magam részéről betöltöm ami híja van a Krisztus szenvedéseinek az én testemben az Ő testéért, ami az egyház; Amelynek lettem én szolgájává az Isten sáfársága szerint, amelyet nekem adott ti rátok nézve, hogy betöltem az Isten igéjét, [Tudniillik] ama titkot, mely el vala rejtve ősidők óta és nemzetségek óta, most pedig megjelentetett az Ő szentjeinek, Akikkel az Isten meg akarta ismertetni azt, hogy milyen nagy a pogányok között eme titok dicsőségének gazdagsága, az [tudniillik], hogy a Krisztus ti köztetek van, a dicsőségnek ama reménysége: Akit mi prédikálunk, intvén minden embert, és tanítván minden embert minden bölcsességgel, hogy minden embert tökéletesnek állassunk elő a Krisztus Jézusban; Amire igyekezem is, tusakodván az Ő ereje szerint, mely énbennem hatalmasan munkálkodik.

1. A vitás, meg nem értett páli mondat: **a magam részéről betöltöm, ami híja van a Krisztus szenvedéseinek az én testemben az Ő testéért, ami az egyház;**

Teológusok hada próbált és próbál megbirkózni Pál eme mondatával.
Hogyan, hát mégsem tökéletes Krisztus műve? Van benne hiányosság?

Hamarabb megvilágosodik a kérdés, ha az Emlékezés, Reminiscere vasárnapjának evangéliumi igéjét bevesszük a látószögbe.

Hogy minden kétely oszoljék, már az elején ki kell mondanom a summát.

Krisztus megváltói műve teljes, nincsen benne hézag és hiány. Nem száz százalékos, hanem végtelen végtelnes!

Krisztus megváltói művének a híja: a mi hiányosságunk, a mi missziói tétlenségünk! A mi gyümölcstelenségünk. A kertész hiánytalan tökéletes munkájának a plántálásnak, a faültetésnek egy híja lehet csak, a gyümölcstelenség gyümölcsfa!

Krisztus szenvedésének a folytatása a szenvedélyes emberi bizonyágtétel kell, hogy legyen. Ezt fejezi ki Pál apostol a felolvasott levél szakaszban. Pál szenvedélyesen, szenvedésekkel teletűzdelten misszionál. Ezzel tölti be a reá eső részt a Krisztus megváltói művének gyümölcserlelésével!

Általában leegyszerűsítünk! Nem csupán üldözött összevert, megkövezett Krisztus követőkről szól az egyháztörténet Apcsellem az élen, hanem szenvedélyes krisztuskövetőkről.

Szenvedélyes keresztyén vagyok-e? Vagy csak elégedett, rezzenés nélküli templomba járó, igehallgató? Olyan viselkedős. Úriember nem csodálkozik. Ez a bárgyúság jelének számít. Nem lelkesedik, mert ez gyermekded. A rezzenéstelen embernek nemcsak bársonyon futnak percei, de csak egyetlen dolog tudja izgalomba hozni a József Attilás Favágó üzenet, ahol a széles

Vágom a fát hűvös halomba,
fényesül a görse síkongva,
zúzvara hull szárnyas hajamra,
csiklándani benyúl nyakamba -
bársonyon futnak perceim.

Fönn, fönn a fagy baltája villog,
szikrázik föld, ég, szem, a homlok,
hajnal suhint, forgács-fény röppen -
amott is vág egy s dörmög közben:
tövit töröm s a gallya jut.

- Ejh, dönts a tőkét, ne siránkozz,
ne szisszenj minden kis szilánkhöz!
Ha odasujtsz körül a sorshoz,
az úri pusztaság rikoltoz -
a széles fejsze mosolyog.

fejsze mosolyog! A hol az öklöt rázzák, ahol forronganak, ahol „feszítsd meg” -et kiabálnak és nem képes lelkesedni a Jézusi példázat vincellérjének kérésén: Ne vágd ki, hagyj még egy kegyelmi évet.

Ebből a szenvedélytelen, csak az átélt irgalom tud kimozdítani.

Memento mori! A középkori halálra emlékeztetés teológiai zsákutca!

Helyette: Memento mori Christi! Emlékezz Krisztus halálára! Szenvedésére és halálára, mely érted történt és kilépsz életed flegma, önelégült keresztyénségéből és szenvedélyes krisztuskövető lesz belőled!

És átalakul a fölszólítás!

Emlékezz az Örökéletre. Emlékezz arra, mikor a hétköznapi életed dolgaiba merülsz, hogy van örökéleted.

Däniken híres filmsorozatának ezt a címet adta: A jövő emlékei. A tarkasorsú, csalás miatt börtönt-járt ignobeldíjas író, filmes az emberiség azon torz vágyálmának volt kielégítője, hogy a civilizációt Földön kívüli élőlények irányították, meglátogatták.

Mint oly sok esetben itt is tetten érhető a valóság emberi torzítása, Mert járt földönkívüli közöttünk! Ez nem sci-fi! Ez az evangélium.

És a Földre szállt Isten fia emlékeztet, nem a múltra csupán, nem az ő szenvedéseire, sebhelyes kezére, keresztfai halálára, hanem emlékeztet a jövőre, emlékeztet a neked ajándékozott örökéletre!

Reminiscere: Emlékezzél meg, Uram, irgalmasságodról és kegyelmedről, mert azok öröktől fogva vannak.

Mai vasárnapunk a kölcsönös emlékeztetés jegyében zajlik!

A zsolnárossal együtt nekünk is lehetőségünk van arra, hogy emlékeztessük az Istent Krisztus értünk való szenvedésére, irgalmára.

Botránkoztató titok, botránkozó titkárok

Reminiscere vasárnapján természetesen nem a misztérium vallások titkolozásáról szól.

Megdöbbentő, hogy a titok, ami, vagy Aki rejtve volt időig és nemzedékek sora számára, most nyilvánvaló.

Ismét visszautalok böjt 2. vasárnapjának evangéliumi lekcijára, Mt 15-re.

A Kötőszó blog 2017.11.23.* számában Kovács Barbara a megbotránkoztató bibliai részeket, illetve a megbotránkoztató Jézust emlegeti. Igaza van. Jézus botránkoztató mindazoknak, akik számára titok az ő lénye, megváltói feladata. Az említett írást elolvasva nyugtázom, hogy az esemény nem a kánaáni asszonyról és az asszonynak szól, hanem éppen a tanítványoknak. Jézus szavaival „ugrasztja” tanítványait. Ugyanezt teszi azzal a képtelenséggel, hogy júdeai ruhás tanítványait szálláskéréssel bízta meg egy samáriai faluban! Ez képtelenség! Egyértelmű volt, hogy kidobják őket, de éppen ezen keresztül „emlékezteti” tanítványait a Mester: Milyen lélek van bennetek?

Cukkolja tanítványait: Először is azzal, hogy úgy tesz, mintha nem hallaná a kiáltozót. Azután meg azzal, hogy biztosítja tanítványait, hogy csak őhozzájuk jött, csak ők az érdeemesek, a pogány nem fontos. Jézus „titkárai” sem ismerték még a titkot és a „Főnököt”. Persze elhallgatnak, mert mindig jólesik a vállon veregetés, a megtisztelő rang hangoztatása. Amit az imént a belső körnek mondott halkan a Megváltó, azt kellett volna - a mi elképzeléseink szerint - az asszonynak, az „ügyfélnek” válaszolni: „Hát, ne haragudj, nem ez a feladatom.” Nem! Azt mondja ki hangosan az asszony előtt, ami a belső „titkári” körökben is durva lett volna: „Nem jó elvenni a fiak kenyerét és a kutyáknak dobni.” Ez a titok az, amire nemcsak az akkori tanítványok, de mi, blogosok is fölszisszenünk, de nem a pogány asszony! Válasza nemcsak

szellemes, nemcsak alázatos, nemcsak taktikus, hanem evangéliumi. Itt Kánaán küszöbén nem az asztalnál ülők, hanem a lehulló morzsa, a küszöbről jött ügyfél a fontos. Micsoda teológia! Micsoda feladat!

2. Túlcsordulás

Amíg csak Krisztus áldozatának, megváltói művének teljességéről és tökéletességéről van szó az egyház életében, akkor **hiány a túlcsordulás**, (*περισσων, περισσευειν). (Mt 5, 47)

hiányzik a morzсахullás. Talán nem véletlen a kenyérsoda-szeretetvendégség 12 teli kosara a morzsákkal, a túlcsordulással. Konferenciák kedvenc programpontja, a morzszaszedés legyen tehát a főprogram. Kapjon Kol 1, 24kk szerinti evangéliumi erőt szolgálatunk!

Ne felejtsük el a gazdag és Lázár példázatát sem, ahol nem egyszerűen egy szociális érzéketlenségről van szó, hanem misszióról, amit addig kell tenni, míg lehet, míg a Lázárok a küszöbön hevernek, mert a pokolból már a még élő testvérek evangélizálása sem szervezhető meg! (Lk 16, 20kk)

Hiányzik a kapcsolat az asztalnál ülők és a küszöbön heverők között. Az úrvacsorás asztalközösség teljes, mert Krisztus teste és vére a teljes megváltást jelenti. De mi van a küszöbvel? Pál érzi, hogy híja van az asztalközösség teljessége mellett a küszöb-közösségnek! Az ígéret földjének küszöbéről jön a kánaáni kiáltás. Az Asztal Ura nem dőzsöl, mint a vallásszabadság agyon támogatott egyházainál gyakori az anyagi, az építkezési túltápláltság és nem jut a küszöbmisszióra ember. Mindenünk van, de hiányzik az, amit csak személyes szenvedéllyel, személyes páli elkötelezettséggel lehet az egyház testén betölteni.

3. Asztaltól a küszöbig avagy a morzsák fölértékelése

Pál egész szolgálata során ez a döntő kérdés: Mi az, ami túlcsordul, mi az, ami mértéken felül van? Krisztus műve teljes, de a mi hiányunk a túlcsordulás hiánya. Jézus Krisztus példázataiban többször előjön a gyümölcstermés képe. Lényegében a fa számára a gyümölcs egy „túlcsordulás”, hiszen nem fog belőle enni. A fa megvan gyümölcsök nélkül is magában, de nem tud „örökíteni”, (örökéletre örökítés) misszionálni nélküle.

Az első dolog, amitől megszabadul az a saját gyümölcse. Így kommunikál egészen más élőlényekkel, mint a madarak, méhek, vagy az ember. Így tölti be a szomszédos és az átörökítés hiányát egyszerre!

Az örökítés hiányát bolondságnak tartja Jézus: Lk 12, 20

Emlékeztet bennünket Reminiscere ünnepe, hogy ne feledkezzünk meg a missziói parancsról, a kilépésről a lakott Földre, (ολην την οικουμενην) a világ, a rokonságunk, a környezetünk irányába. Ebben a misszióban szenved hiányt az egyház. Ez az, amit Pál szolgálatával kíván megvalósítani, aminek hiányát érezve igyekszik föladatát betölteni. Mert Krisztus teste leér a megterített asztalról a morzsa-missziókon keresztül a világküszöbökig.

Ámen.